

130828 - رامزاننىڭ كۈندۈزىدە ئايالىنى ئۆزى ئۈچۈن چۈشلۈك تاماق تەييارلاشقا

بۇيرىغانلىق توغرىسىدا

سوئال

مېنىڭ ياتلىق قىلغان قىزىم بولۇپ، بىز رامزان روزىسىنى تۇتۇپ بىر ھەپتىدىن كېيىن قىزىم يولدىشى بىلەن بىزنىڭ ئۆيىگە كەلدى، قىزىمنىڭ يولدىشى دوستلىرى بىلەن ساياھەتكە چىقىپ، ئۇلارنى شەيتان ئازدۇرۇپ رامزاننىڭ كۈندۈزىدە روزىسىنى بۇزۇپ يەپ-ئىچىپ يۈرۈپتۇ. ئەتسى ئەتتىگەندە قىزىمنىڭ يولدىشى ئۇنىڭدىن ئۆزىگە تاماق تەييارلاپ بېرىشنى تەلەپ قىلغىنىدا، قىزىم يولدىشىغا تاماق تەييارلاپ بېرىشنى رەت قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن يولدىشى ئەگەر ماڭا تاماق تەييارلاپ بەرمىسەڭ تالاق قىلىمەن، دەپ قەسەم قىلىدۇ، قىزىم ئۇنىڭغا تاماق تەييارلاپ بېرىشنى يەنە بىر قېتىم رەت قىلىدۇ، مەن ئارىدىكى كۆڭۈلسىزلىكنى ئاخىرلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئوغلۇمنىڭ ئايالىنى قىزىمنىڭ يولدىشىغا تاماق تەييارلاپ بېرىشكە بۇيرۇدۇم، لېكىن كېلىنمۇ دەسلەپتە ئۇنىمىغان بولسىمۇ لېكىن ئۇنى مەجبۇرى تاماق تەييارلاشقا بۇيرۇدۇم. كېلىنم يوقتۇرمىغان ھالەتتە تاماق تەييارلىدى. قىزىمنىڭ يولدىشى يالغۇز ئولتۇرۇپ تاماقنى يېدى. مەسلە: بىز بۇ ئىش ئۈچۈن خاتالىق سادىر قىلغۇچى بولدۇقمۇ؟ ئەگەر ئۇنداق بولسا بۇ خاتالىق ئۈچۈن قانداق كاپارەت كېلىدۇ؟ بۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىشىڭلارنى سورايمەن.

تەپسىلىي جاۋاب

بارلىق گۈزەل

مەدھىيەلەر ئالەملەرنىڭ

پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھقا خاستۇر.

ھەقىقەتەن

رامزاننىڭ كۈندۈزىدە شەرىئەت ئېتىراپ

قىلغان ئۆزۈرلەردىن باشقا ئىشلار ئۈچۈن ئېغىز

ئىچىش چوڭ گۇناھ ۋە ئالاھىدە

چەكلەنگەن ئىشلاردىندۇر. ئەمما پىيادە ياكى

ئۇلاغلىق 80 كىلومېتىر يىراقلىقتىكى جايغا سەپەر قىلغان

بولسا، ئۇ سەپەر ئۆزۈر ھېسابلىنىپ ئۇ كىشىنىڭ ئېغىز

ئىچىشى دۇرۇس بولىدۇ، ئەمما تۇغقانلىرىنىڭ

ئۆيى ياكى شەھەر ئەتراپىغا چىققان بولسا بۇ
سەپەر ھېسابلانمايدۇ. بۇنداق ھالەتتە
ئېغىز ئىچىشچوڭ

گۇناھلارنىڭ قاتارىدىن بولۇپ، مەزكۇر كىشىنىڭ روزا تۇتاسلىقىغا
ياردەم بەرگەن كىشىمۇ گۇناھقا تەڭ
شېرىك بولىدۇ. چۈنكى ئاللاھ تائالا قۇرئان كىرىمىدە
بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەن:

﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَيَّ

وَالْتَفَوْنِي وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَيَّ

الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ تەرجىمىسى: ﴿ياخشى ئىشقا ۋە

تەقۋادارلىققا ياردەملىشىڭلار، گۇناھقا

ۋە زۇلۇمغا ياردەملەشمەڭلار»

[سۈرە مائىدە 2-ئايەتنىڭ بىر قىسمى].

رامزاندا شەرىئى

رۇخسەتسىز ئېغىز ئاچقۇچىغا تاماق تەييارلاپ بېرىش، چاي ياكى قەھۋە
قاتارلىق يېمەك-ئىچمەكلەرنى ھازىرلاپ
بېرىشتەك ئىشلار بىلەن ياردەم بەرگەن كىشى
قەستەن روزىسىنى بۇزغان كىشىگە ئوخشاش گۇناھكار
بولىدۇ.

گەرچە توغرا بولمىغان ئىشقا

ياردەملەشكەن بولسىمۇ ئەمما ئۇ كىشىنىڭ

تۇتقان روزىسى دۇرۇس بولىدۇ، قىلغان گۇناھى

ئۈچۈن ئاللاھ تائالاغا يېلىنىپ

تەۋبە-ئىستىغپار ئېيتىشى كېرەك.

ئەمدى سۇئال

سورىغۇچىنىڭ مەسلىسىگە كەلسەك: قېرىندىشىم! سىز قىزىڭىز

ۋە كېلىنىڭىزگە ئاچچىقلىنىپ تاماق

تەييارلاشقانلىقىڭىز ئۈچۈن ئاللاھ تائالاغا

تەۋبە قىلىڭ. سىز كېلىنكىڭىزنى
قىزىڭىزنىڭ يولدىشىغا تاماق تەييارلاشقا بۇيرۇپ
خاتا ئىش قىلىدىڭىز، ئەمما قىزىڭىز بۇ ئىشتا يولدىشىڭىزنىڭ سۆزىگە كىرمەي
ناھايىتى ياخشى قىلدى. چۈنكى ئاللاھ تائالاغا ئاسىيلىق بولىدىغان ئىشلاردا
مەخلۇققا ئىتائەت قىلىش توغرا بولمايدۇ.
پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق

دەيدۇ: **«ئىتائەت**

قىلىش-بويىسۇنۇش ياخشى ئىشلاردا بولىدۇ.»

[بۇخارى ۋە مۇسلىم رىۋايىتى].

قىزىڭىزنى

يولدىشى رامزاننىڭ كۈندۈزىدە كېسەللىك ياكى
سەپەردىن ئىبارەت شەرتى رۇخسەتسىزلا تاماق
تەييارلاشقا بۇيرىسا، قىزىڭىزنىڭ ئاللاھ تائالا
چەكلىگەن-ھارام قىلغان ئىشتا يولدىشىغا ياردەم
بەرمىگەنلىكى توغرا بولۇپ، گەرچە يولدىشى
ئۇنىڭغا ئاچچىقلانسۇن ياكى تالاق قىلىۋېتىمەن
دەپ تەھدىت سالىسۇن بۇنىڭ
ھېچنېمىگە زىيىنى يوق، چۈنكى ئاللاھ تائالاغا
ئىتائەت قىلىش دېگەن يولدىشىغا، دادىسىغا، پادىشاھقا
ۋە باشقىلارغا ئىتائەت قىلىشتىن ئۈستۈن
ۋە ئىلگىرى تۇرىدۇ.

پەيغەمبەر

ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق

دەيدۇ: **«ئاللاھ تائالاغا ئاسىيلىق**

بولىدىغان ئىشلاردا مەخلۇققا ئىتائەت قىلىش توغرا

ئەمەس.» [شەيخ ئالبانى سەھىھ

ھەدىسلەر توپلىمىدا سەھىھ دېگەن].

ئۇ كىشى

سەپەر قىلغۇچى ئەمەس، چۈنكى ئۇ قىيىن
ئانىسىنىڭ ئۆيىدە بىر قانچە كۈن تۇرغان.

ھەقىقەتتە ئۇ ئۆيىدە تۆت كۈندىن

ئارتۇق تۇرۇشنى كەسكىنلەشتۈرگەن.

شۇنىڭغا ئاساسەن ئالىملارنىڭ توغرا قارىشىدا ئۇ

كىشىگە روزا تۇتۇش بېكىتىلگەن. بۇ

كۆپچىلىك ئالىملارنىڭ قارىشى. ئۇلار قىيىن ئانىسىنىڭ

ئۆيىدە تۆت كۈندىن ئارتۇق تۇرۇشنى

مەقسەت قىلىدىكەن، ئۇ ئائىلىدىكىلەر بىلەن

بىرلىكتە روزا تۇتۇشى لازىم بولىدۇ. (بۇ

يەردىكى تۆت كۈندىن ئارتۇق دېگەن

ھۆكۈم ھەنبەلى مەزھەب قارىشى، ئەمما

ھەنەپى مەزھەبىدە مۇساپىرنىڭ روزىدا

ئېغىز ئېچىشىغا رۇخسەت قىلىنىشى ياكى نامازنى قەسرى

ئوقۇشقا رۇخسەت قىلىنىشى 15 كۈن دەپ قارىلىدۇ)

ئەمما تۆت كۈن ياكى تۆت كۈندىن ئازراق

تۇرىدىكەن، ئۇلار سەپەر قىلغۇچىنىڭ

ھۆكۈمىدە بولۇپ روزا تۇتۇش

بېكىتىلمەيدۇ، ئەمما قىيىنچىلىق بولمىغان ئاساستا روزا

تۇتسا بولىدۇ.

ئەمما مۇساپىر تۆت

كۈندىن ئارتۇق تۇرۇشنى مەقسەت

قىلىدىكەن، بۇنداق ھالەتتە ئالىملار ئارىسىدىكى

ئىختىلاپتىن چىقىش ۋە كۆپچىلىك ئالىملارنىڭ

كۆز قارىشىغا ئەگەشكەن ئاساستا روزا تۇتۇش

تەلەپ قىلىنىدۇ. ئەسلىدە رامزاندا روزا

تۇتۇش كېرەك، يۇقىرىقىدەك ئەھۋال

ئاستىدا ئېغىز ئېچىشىغا رۇخسەت قىلىنغانلىقىغا شەك قىلىنىدۇ.